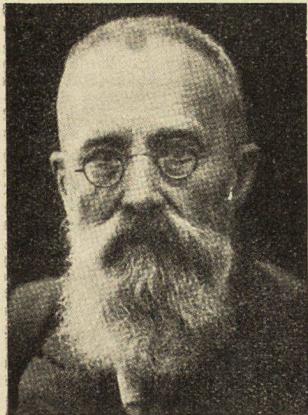

обикновено майсторско овладяване на изобразителните сръдства и на оркестъра, чийто ярки цвѣтове, багри и шарки достигатъ у него до ослѣпительность. Тѣ заразяватъ съ своята източна екзотичность (Шахере-

Николай Римски-Корсаковъ

зада). Въ оперитѣ му — повечето на собственъ текстъ, съ сюжети — източна любовъ — има и много детски наивитетъ. Съ „Садко“ той създава една истинска народна, руска опера. Значителенъ е Р. К., сжщо, и въ своитѣ вокални творби: хорови и солови пѣсни, и съ разработкитѣ си на народни пѣсни и старитѣ руски църковни напѣви. Навсѣкжде той се изявява като единъ отличенъ хармоникъ: сложни, бързосмѣнящи се, акорди предаватъ на неговия хармониченъ езикъ една голѣма сила на въздействие. Спроти ритмичното разнообразие и хармоничното богатство, мелодиката на Р. К. е недостатъчна — изобщо той не е мелодикъ. Творби: 3 симфонии, 1 симфониета, 2 увертюри, симфоничната поема „Садко“, „Приказка“, „Сръбска фантазия“, „Капрично еспаньоль“, прелюдия „На гроба“, „Шахерезада“, 3 сюити изъ „Млада“, „Царь Салтанъ“ и „Снѣжанка“ — за оркестъръ; концертъ за пиано съ

оркестъръ, по единъ струненъ квартетъ и секстетъ, клавирквинтетъ, вариации върху „Бахъ“ — за пиано, „Алексей — човѣкъ Божи“, „Слава и награда“ — за хоръ, „Сви-тесянка“ — за соли, хоръ и оркестъръ; оперитѣ — „Псковитянка“, „Майска нощъ“, „Садко“, „Моцартъ и Салиери“, „Царска годеница“, „Приказката за царь Салтанъ“, „Коледа“, „Сервилия“, „Златния пѣтелъ“, „Воевода“ и „Сказанія за невидимия градъ Китежъ“, много хорови и солови пѣсни, пре-работки на народни пѣсни: „100 руски народни пѣсни“, „40 народни пѣсни“, една „Литургия“ и други църковни пѣснопѣния; разработки на древни руски напѣви — въ която областъ създава цѣло направление. Гениаленъ инструментаторъ, Р. К. е написалъ и великолепенъ трудъ: „Основи на инструментацията“, преведенъ на нѣмски, френски и английски. Освенъ това — и единъ „Практически учебникъ по хармония“. Той е инструментиралъ на-ново: „Каменниятъ гостъ“ на Даргомижки, „Борисъ Годуновъ“ и „Хованщина“ на Мусоргски, и писалъ: „Хроника на моя музикаленъ животъ“, а множеството му статии сж излѣзли подъ надсловъ „Сѣбрани статии и скици“. Значителенъ е Р. К., сжщо, и като учителъ: той е възпиталъ единъ голѣмъ брой руски и чужди компонисти.

Римски-Корсаковъ, Сергей Михайловичъ (внукъ на компониста — синъ на А. Н. Р. К.) — музикаленъ писателъ, род. 13 дек. 1901 въ Петроградъ, ученикъ на тамошната консерватория, писалъ: „Основи на четвърттонната система“, „Двойно протѣгателно измѣрване на звука, въ връзка съ неговия регистъръ и багра“, „Музикални анализи на композиции отъ експерименталния театъръ“. Р. К. е председателъ на „Дружеството за четвърттонна музика“ при консерваторията въ Петроградъ.

Ринучини, Отавио — Rinuccini, Ottavio — род. 28 мартъ 1621 и умр. въ Флоренция — авторъ на текста на първитѣ опери „Дафна“ и „Евридика“, компонирани отъ Пери, и „Ариана“ отъ Монтеверди.

Ринфорцандо, ит. rinforzando — постепенно усиление на тона.